

conducerea vehiculului în stare de ebrietate, iar la cerința agentului de circulație să se supună testării alcoolscopice, conducătorul mijlocului de transport Luchianciuc A. a refuzat categoric să se supună testării alcoolscopice și s-a împotrivit cerințelor legale ale agentului de circulație, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, inclusiv și recoltării probelor biologice, încălcând astfel prevederile art. 33 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier /Monitorul Oficial Nr. 103-106/443 din 20.07.2007/, în care este stipulat că ”Conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare” și pct.11 lit. j) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 /Monitorul Oficial nr.92-93/409 din 15.05.2009/, în care este stipulat că ”Conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei”.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca refuzul, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Instanța a reținut că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a declarat că se afla lângă o întreprindere de colectare a metalului, iar lângă el era o mașină de model „Nissan”, care avea două uși deschise, însă nu era a lui. În acel timp, de el s-au apropiat colaboratorii de poliție și au început să-i ceară actele automobilului. El le-a comunicat că el nu are nicio legătură cu acest automobilul. Polițiștii i-au propus să fie testat alcoolsopic, însă a refuzat, deoarece automobilul nu era al său. În ziua respectivă, a consumat băuturi alcoolice. În IP Cahul, polițiștii i-au spus că dacă va indica că a consumat alcool, îi va permite să plece. Actul de la fila dosarului 18 este semnat de dânsul, dar scris în limba română și nu i-a fost tradus conținutul. Mențiunea cu scris în limba rusă a făcut-o personal.

Totodată, versiunea inculpatului nu constituie temei de a adopta o sentință de achitare, în condițiile în care la materialele dosarului sunt anexate suficiente probe pertinente și concludente, care dovedesc cu certitudine vina acestuia în comiterea infracțiunii imputate, inclusiv:

declarațiile martorului Grăjdean Nicolae, că fiind implicat în serviciu, a observat un automobil de model „Nissan”, care era în deplasare pe o stradă adiacentă, și împreună cu colegul său, au hotărât să-l stopeze. Automobilul a fost stopat, iar la întrebarea dacă conducătorul auto a consumat alcool, ultimul a recunoscut că consumase alcool. Fiindu-i propusă testarea alcoolsopică cu aparatul de tip Drager, Luchianciuc A. a refuzat, faptul fiind consemnat într-un proces verbal;

declarațiile martorului Sulac Dmitri, că la fața locului a văzut că conducătorul auto vizibil era în stare de ebrietate alcoolică. Peste 15-20 minute din momentul

stopării, conducătorul auto a fost condus la IP Cahul unde a fost stabilită identitatea acestuia și a fost documentat cazul. Fiindu-i propusă testarea alcoolscoptică, conducătorul auto, care s-a dovedit a fi Luchianciuc A., a refuzat;

procesul-verbal de depistare a infracțiunii din 09.12.2019, în cadrul căruia a fost stabilit faptul stopării a automobilul de model Nissan, cu n/î XXXX, la volanul căruia se afla Luchianciuc A. și căruia fiind propusă să treacă testul alcoolscoptic de tip "Drager", a refuzat să treacă /f.d.15/;

procesul-verbal de examinare a documentelor ca mijloc de probă din 25.11.2020, conform căruia a fost examinat procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii în cazul refuzului, împotrivirii sau eschivării conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică din 09.11.2019, conform căruia Luchianciuc A., fiindu-i propusă să treacă testarea la alcool, a refuzat să o treacă și a refuzat de la recoltarea probelor biologice de sânge;

procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii în cazul refuzului, împotrivirii sau eschivării conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică din 09.11.2019, conform căruia a Luchianciuc A., fiindu-i propusă să treacă testarea la alcool, a refuzat să o treacă și a refuzat de la recoltarea probelor biologice de sânge.

Instanța nu a stabilit careva circumstanțe de a pune la îndoială declarațiile martorilor Grăjdean Nicolae, Antohi Nichita, Sulac Dmitri, Cristev Evghenii, Șoimu Victor, din care rezultă evident și clar intenția directă a inculpatului de a se eschiva de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Ofițerul de urmărire penală, la 26 noiembrie 2020, i-a adus la cunoștință inculpatului, drepturile și obligațiile sale în calitate de bănuit, atât în limba de stat, cum o cer prevederile art. 16 alin. (1) Cod de procedură penală, cât și în limba rusă, cum prevede art. 16 alin. (4) Cod de procedură penală. S-a atestat că la audierea în calitate de bănuit de asemenea a fost prezent un traducător, prin urmare fiindu-i comunicate drepturile și obligațiile în calitate de învinuit, acestea de asemenea i-au fost comunicate și prezentate în limba maternă a inculpatului. Ordonanța de punere sub învinuire din 02.12.2020 lui Luchianciuc A., i-a fost prezentată în limba rusă. Astfel, invocarea argumentului că nu i-a fost respectat inculpatului dreptul la un proces echitabil, este unul pur declarativ și care a fost combătut prin multitudinea de probe anexate la dosar.

Cererea apărătorului de a fi constatată încălcarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului prin prisma jurisprudenței CtEDO, depusă la 20.01.2021, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, or, în ședința de judecată, potrivit prevederilor art. 351 alin. (6) Cod de procedură penală, inculpatului i-a fost înmânat rechizitoriul în limba pe care o posedă, astfel că presupusa încălcare nu a fost constatată.

Este nefondat și argumentul apărării precum că nu le este cunoscut de la care acțiuni s-a refuzat inculpatul, de la testarea alcoolscoptică sau de la examenul medical, sau de la recoltarea probelor biologice, sau de la toate trei, or, în învinuire este clar indicat că „...la cerința agentului de circulație să se supună testării alcoolscoptice, conducătorul mijlocului de transport Luchianciuc A. a refuzat categoric să se supună

testării alcoolscopice și s-a împotrivit cerințelor legale ale agentului de circulație, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, inclusiv și recoltării probelor biologice..”. Astfel, acțiunile inculpatului au fost individualizate prin refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Simpla afirmație a stării de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată, respectiv negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe de necombătut. Prezumția de nevinovăție a inculpatului nu este absolută ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

Apărarea a prezentat instanței spre audiere un martor și anume Căruța Vasile, dar care nu a comunicat nicio circumstanță care ar avea relevanță în cadrul examinării cauzei penale.

Astfel, motivele și circumstanțele invocate de către apărătorul inculpatului și declarațiile făcute de inculpat, denotă doar o intenție directă de evitare a pedepsei meritate pentru infracțiunea comisă, având o conotație de inducere a instanței judecătorești în eroare asupra circumstanțelor comiterii faptei infracționale și nemijlocit răspunderii penale.

Cât privește argumentul apărării că subofițerul de patrulare SUD al INSP al IGP agent de patrulare Grăjdean Nicolae, nu a fost instruit în modul corespunzător privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, instanța a reținut că acest argument este unul nejustificat, de vreme de probele din dosar au demonstrat contrariul.

Ori, la fila dosarului 20 este anexat certificatul nr. xxxx din 18.10.2019, eliberat subofițerului de patrulare al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al Batalionului de Patrulare „Sud” al INP al IGP agent superior Grăjdean Nicolae, dovadă a faptului că a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1139 din 18.09.2003, Instrucțiunile cu privire la modul de exploatare și măsurare a vitezei mijloacelor de transport cu ajutorul complexelor de măsurare și înregistrare video a vitezei mijloacelor de transport auto, de tip: „ИСКРА-1”, „ИСКРА-ВИДЕО”, „БЕРКУТ-ВИЗА”, „БИНАР” și de testare alcoolscopică „Drager 6810” și este admis la utilizarea acestora în procesul de depistare și documentare a cazurilor de depășire a vitezei stabilite și constatarea stării de ebrietate. Se mai reține că valabilitatea certificatului este din 18.10.2019 până la 18.10.2020, respectiv la data comiterii infracțiunii, certificatul era valabil, iar argumentul apărării precum că acesteia nu i-a fost prezentat certificatul cu privire la admiterea agentului la efectuarea testării alcoolscopice este unul neîntemeiate, în situația în care apărarea a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale la data de 02.12.2020, iar conform ordinii cronologice acest certificat deja se conținea în materialele cauzei penale.

Prin urmare, situația de fapt a fost stabilită în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor corespunde

situației de fapt reținute și sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului, sub aspectul infracțiunii ce i s-a reținut în sarcină.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75-88 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an, că este la prima abatere de la legea penală, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 de ore.

3. Avocata Mariana Turculeț a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a indicat că instanța a obligat procurorul să înmâneze rechizitoriul în limba rusă în cadrul ședinței preliminare, însă nu a constatat și încălcarea drepturilor inculpatului.

Instanța eronat a apreciat probele, iar printr-o motivare diversificată a sentinței, nu este clar de la care acțiuni s-a refuzat inculpatul, de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical, de la recoltarea probelor biologice, sau de la toate trei o data.

Colaboratorii de poliție nu au identificat cui aparține mijlocul de transport, iar instanța nu s-a expus asupra acestor argumente ale părții apărării.

Apărarea a constatat că acest mijloc de transport aparține lui Căruță Vasile, care, fiind audiat ca martor a declarat că nu-l cunoaște pe inculpat, a vândut automobilul în anul 2018 unei persoane pe nume Dima, din s. Xxxx.

Martorii Sulac Dmitri și Antohi Nichita au declarat că au fost telefonați de către Grăjdean Nicolae, care le-a comunicat că a fost stopat un automobil la volanul căruia se afla o persoană în stare de ebrietate. Persoana a fost escortată la IP Cahul unde i s-a propus să treacă testul Drager. Ei nu au fost prezenți când a fost oprit automobilul, în s. Xxxx se afla echipajul lui Grăjdean C. și Calistru M. Totodată, martorul Antohi N., a declarat că inculpatul a fost adus la IP Cahul pentru a fi identificat deoarece asupra sa nu avea careva acte. Nu ține minte dacă a fost sau nu testat cu aparatul Drager, sau ultimul a refuzat să treacă testarea. Neîntemeiat, în sentință, instanța a menționat că martorul Sulac Dmitri ar fi declarat că s-a deplasat la fața locului și ar fi văzut că Luchianciuc A. se afla în stare de ebrietate or, aceste declarații înserate în sentință nu corespund realității.

Conform informației Instituției Medico Sanitară Publică Dinspensarul Republican de Narcologie din 31.12.2020, colaboratorul IGP Grăjdean Nicolae în ultimii 5 ani n-a trecut instruirea corespunzătoare în instituția respectivă.

În astfel de circumstanțe, agentul de patrulare Grăjdean Nicolae nu a fost instruit în mod corespunzător de către instituția medicală competentă, prevăzută expres prin Legea nr. 713-XV din 06.12.2001.

Totodată, la materialele dosarului lipsește careva informație dacă subofițerul de patrulare, a fost instruit în mod corespunzător conform HG 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei.

Acuzatorul de stat nu a prezentat certificatul agentului de patrulare Grăjdean Nicolae în copie autenticată, nici originalul la solicitarea părții apărării. La caz, a fost prezentat în ședința de judecată un alt certificat, cu valabilitatea pentru o altă perioadă, și anume 04.12.2018-04.12.2019, care contrar normelor legale a fost admis de instanță, chiar dacă la urmărirea penală, în dosarul penal se regăsește un alt certificat.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

S-a constatat încălcarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – art. 6, par.1, 3, a inculpatului Luchianciuc Alexandru, încălcarea principiului egalității armelor și încălcarea dreptului de a se apăra în cadrul cauzei penale.

Lui Luchianciuc Alexandru, recunoscut vinovat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, este constatat cu certitudine că Luchianciuc Alexandru a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolsopică, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere, or, la materialele cauzei au fost anexate suficiente probe ce au indicat concret la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin prin probele administrate, inclusiv: declarațiile martorilor Sulac Dmitri, Antohi Nichita și Grăjdean Nicolae;

procesul-verbal de depistare a infracțiunii din 09.12.2019, în cadrul căruia a fost stabilit faptul stopării a automobilul de model Nissan cu n/î XXXX, la volanul căruia se afla Luchianciuc A. și căruia fiind propusă să treacă testul alcoolsopic de tip „Drager”, a refuzat să treacă;

procesul-verbal de examinare a documentelor ca mijloc de probă din 25.11.2020, conform căruia a fost examinat procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii în cazul refuzului, împotrivirii sau eschivării conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolsopică din 09.11.2019, conform căruia Luchianciuc A., fiindu-i propusă să treacă testarea la alcool, a refuzat să o treacă și a refuzat de la recoltarea probelor biologice de sânge;

procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii în cazul refuzului, împotrivirii sau eschivării conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolsopică din 09.11.2019, conform căruia lui Luchianciuc A., fiindu-i propusă să

treacă testarea la alcool, a refuzat să o treacă și a refuzat de la recoltarea probelor biologice de sânge.

Astfel, argumentele invocate de avocat, nu și-au găsit confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale or, în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care au demonstrat pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

În cadrul procesului penal, au fost administrate probe pertinente și concludente, care au demonstrat realizarea laturii obiective a infracțiunii în cauză de către inculpată, fapt confirmat pe deplin prin declarațiile martorilor Grăjdean Nicolae și Căruță Vasile, potrivit cărora rezultă că, în vara anului 2020, fiind implicat în serviciu, deplasându-se prin r-nul xxxx, s. Xxxx au observat un automobil de model „Nissan”, care era în deplasare și împreună cu colegul său au hotărât să-l stopeze. Automobilul se deplasa pe o stradă adiacentă nu pe un drum principal. Automobilul respectiv a fost stopat, iar la întrebarea dacă conducătorul auto a consumat alcool, ultimul a recunoscut că consumase alcool, însă la solicitarea colaboratorilor de poliție de a fi testat, a refuzat categoric să fie testat în vederea stabilirii gradului de alcoolemie. Refuzul în cauză s-a confirmat prin procesul verbal cu privire la constatarea infracțiunii sau eschivării conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică din 09 noiembrie 2019 (f.d. 18). În acest proces-verbal, la rubrica ”Obiecții”, însăși Luchianciuc A., prin înscris autentic a indicat că refuză testarea alcoolscoptică fiindcă a consumat doar un pahar cu vin și refuză prelevarea probelor de sânge fiindcă este într-o stare normală.

Infracțiunea în cauză este o infracțiune formală. Fapta se consideră a fi consumată din momentul refuzului conducătorului mijlocului de transport ce nu deține permis de conducere de la trecerea testării alcoolscoptice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Infracțiunea săvârșită de inculpat s-a consumat imediat ce a avut loc refuzul, după existența unei solicitări din partea organului competent de a efectua testarea cerută de lege, astfel cum a rezultat din întregul probatoriu administrat la dosar.

Sub aspectul laturii subiective, fapta comisă s-a caracterizat a fi comisă cu intenție directă, motivul exprimându-se în superficialitatea manifestată de către inculpate de a se refuza de la testarea alcoolscoptică pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, făptuitorul dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale și dorește să-și exprime refuzul, împotrivirea sau eschivarea de la testarea alcoolscoptică.

Refuzul inculpatului de a fi supus testării alcoolscoptice în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, a urmărit scopul eschivării acestuia de la răspunderea penală pentru fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, or din mențiunea efectuată de însăși inculpatul Luchianciuc A., în procesul verbal cu privire la constatarea infracțiunii sau eschivării conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică din 09 noiembrie 2019, a menționat că refuză de a trece testarea alcoolscoptică precum și prelevarea probelor biologice, pe motiv că a consumat un pahar cu vin.

Astfel, prin justificarea elementelor de fapt expuse, au fost probate toate aspectele importante pentru stabilirea faptei și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, iar mijloacele de probă cercetate au un conținut probant suficient la caz, pe măsură să înlăture toate dubiile privind vinovăția inculpatului.

Mai mult ca atât, inculpatul nu a contestat acțiunile agentului constatator aflat în exercițiul funcției sale și nici actele materiale survenite prin prisma documentării cazului. Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea ultimului de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblul lor, din punct de vedere al coroborării, au dovedit vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

La momentul supunerii testării alcoolscopice și nici pe parcursul urmăririi penale, inculpatul nu a invocat lipsa calității sale de conducător de vehicul, ci doar în instanță a declarat acest fapt.

Astfel, versiunea înaintată de inculpat și susținută de avocat este o modalitate de apărare și eschivare de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

Sunt neîntemeiate și obiecțiile ridicate de apărare, precum că subofițerul de patrulare al Batalionului de Patrulare Sud, Grăjdean Nicolae nu are abilitatea de a testa conducătorii mijloacelor de transport nefiind instruit corespunzător. Certificatul eliberat de Inspectoratul General de Poliție, indică că Grăjdean Nicolae a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatului medical din dotarea poliției, precum și că este admis la utilizarea testării alcoolscopice cu „Drager 6810” în procesul de depistare și documentare a cazurilor de depășire a vitezei stabilite și constatarea stării de ebrietate.

Nu poate fi pus la îndoială că certificatul eliberat subofițerului de patrulare al Batalionului de Patrulare Sud, Grăjdean Nicolae de către Inspectoratul Național de Patrulare nu ar corespunde prevederilor normelor în vigoare și pentru testarea alcoolscopică a conducătorilor de vehicule suplimentar ar fi necesară o autorizație eliberată agentului constatator de Instituția Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie.

Totodată, sunt fondate alegațiile părții apărării privind încălcarea de către organul de urmărire penală a drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – art. 6, par.1, 3, a inculpatului Luchianciuc Alexandru, încălcarea principiului egalității armelor și încălcarea dreptului de a se apăra în cadrul cauzei penale.

Astfel, din materialele cauzei, precum și în ședința instanței de apel, s-a constatat că inculpatul este vorbitor de limbă rusă.

În procesul verbal de audiere a bănuitului din 26 noiembrie 2020, este prezentă semnătura traducătorului, însă nu este indicat numele și prenumele acestuia, fiind imposibil de a identifica persoana care a participat în calitate de traducător. Mai mult,

în procesul verbal în cauză, lipsesc careva mențiuni privind preîntâmpinarea traducătorului de răspunderea penală ce o poartă în baza art. 312 și 313 Cod penal.

În procesul verbal de audiere a învinuitului din 02 decembrie 2020, fiind efectuată mențiunea că acesta dorește să facă declarații în limba rusă pe care o posedă, la rubrica traducător lipsesc careva mențiuni privind participarea unui traducător precum și faptul preîntâmpinării acestuia conform art. 312 Cod penal, fapt ce confirmă că la acțiunea procesuală în cauză, traducătorul nu a participat, prin ce inculpatului i-au fost încălcate drepturile.

În aceeași ordine de idei, obligarea de a se prezenta din 02 decembrie 2020, i-a fost adusă la cunoștința lui Luchianciuc A., fiind redactată în limba română pe care ultimul nu o cunoaște, fără a fi efectuată o traducere a acesteia.

O situație similară este și în cazul procesului verbal de informare despre terminarea urmăririi penale din 02 decembrie 2020, acesta la fel nu a fost tradus în limba rusă și a fost prezentat spre cunoștință inculpatului și avocatului său în limba de stat.

Totodată, din materialele rezultă că la 03 decembrie 2020, avocatul a înaintat o cerere privind scoaterea lui Luchianciuc A. de sub urmărire penală iar prin ordonanța procurorului din 04 decembrie 2020, cererea a fost respinsă.

Subsidiar, la materialele cauzei lipsește o traducere a ordonanței enunțate pentru a-i fi adus la cunoștința lui Luchianciuc A. conținutul acesteia. Mai mult, potrivit scrisorii, aceasta a fost expediată doar în adresa avocatului Mariana Turculeț, lipsind dovada expedierii ei și lui Luchianciuc A.

De rând cu aceasta, rechizitoriul a fost întocmit în limba de stat, însă nu a fost efectuată o traducere pentru a-i fi înmănat lui Luchianciuc A.

Totodată, potrivit recipisei din 27 ianuarie 2021, copia rechizitoriului cauzei penale i-a fost înmănată lui Luchianciuc A. abia după trimiterea cauzei în instanța de judecată pentru examinare în fond.

Prin urmare, s-a atestat cu certitudine încălcarea de către organul de urmărire penală a drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – art. 6, par. 1, 3, a inculpatului Luchianciuc A., încălcarea principiului egalității armelor și încălcarea dreptului de a se apăra în cadrul cauzei penale, circumstanță ce determină necesitatea intervenirii în conținutul sentinței primei instanțe, prin casarea acesteia în partea solicitării avocatului cu privire la constatarea încălcării art. 6 CtEDO, din conținutul materialelor dosarului a fost confirmat în afara oricărui dubii faptul încălcării de către organul de urmărire penală a drepturilor și libertăților lui garantate prin lege.

În același timp, instanța de fond, la stabilirea termenului pedepsei inculpatului, a respectat prevederile de art. 7, 75 Cod penal, aplicându-i o pedeapsă echitabilă și în limitele stabilite de sancțiunea normei de incriminare.

Însă, prima instanță a omis să se expună asupra cererii părții apărării privind constatarea încălcării art. 6 CtEDO.

Prin prisma încălcărilor constatate, instanța de apel v-a casa sentința în partea stabilirii pedepsei, inculpatului urmând ai fi aplicată o pedeapsă mai blândă, sub formă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, aceasta fiind una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infrațiunea săvârșită și de consecințele acestora, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea lui, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului, cât și a altor persoane.

5. Avocata Mariana Turculeț declară recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta invocă că instanța de apel a trecut cu vederea motivele invocate în cererea de apel, preluând integral argumentele formulate de prima instanță.

Instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului conform art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca refuzul, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere, însă a exclus alte calificative din învinuirea expusă în rechizitoriu, fără a motiva excluderea. Totodată, nu a făcut o analiză asupra încadrării juridice a faptelor inculpatului de către instanța de fond.

Argumentele apărării cu privire la neclaritatea învinuirii au rămas nesoluționate de instanța de apel, declarațiile martorilor au fost redată fără o analiză, iar versiune inculpatului nu a fost combătută prin alte probe pertinente, concludente și utile.

Faptul conducerii automobilului de către inculpat a fost confirmat indirect prin declarațiile martorilor, care sunt colaboratori de poliție. Mai mult, martorul Antohi Nichita a comunicat că a fost implicat în serviciu împreună cu Sulac D, când în incinta Inspectoratului de Poliție Cahul a fost adus Luchianciuc A., pentru a fi identificat.

Nu s-a argumentat lipsa procesului verbal de înlăturare de la conducerea acestuia conform art. 182¹ CPP. În cazul în care inculpatul ar fi condus mijlocul de transport de model Nissan, nu este clar din ce motive în privința acestuia nu s-a întocmit proces verbal în sensul normelor procesual penale.

Instanța de apel neîntemeiat a reținut că procesul verbal privind constatarea infracțiunii, din 09 noiembrie 2019, a confirmat faptul că Luchianciuc A. a refuzat să treacă testarea la alcool din motiv că ultimul ar fi condus un mijlocul de transport în stare de ebrietate, or, explicațiile în cauză nu puteau fi percepute ca fiind refuzul inculpatului, în cadrul cărora ultimului i s-au adus la cunoștință drepturile și obligațiile în limba pe care o posedă inculpatul și care ar constitui o probă pertinentă în sensul condamnării persoanei.

În același timp, în partea constatării încălcării drepturilor și a libertăților fundamentale ale inculpatului, prin prisma art. 6 par 1, par. 3 CEDO, și anume încălcarea principiului egalității armelor și încălcarea dreptul de a se apăra în cadrul cauzei penale, decizia instanței de apel este motivată și legală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția,

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar a apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurentă.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanțele de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde

motivele pe care se întemeiază soluția, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel just au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind faptele incriminate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, inclusiv declarațiilor martorilor Grăjdean Nicolae, Antohi Nichita, Sulac Dmitri, Cristev Evghenii și Șoimu Victor, procesul-verbal de depistare a infracțiunii din 09.12.2019, procesul-verbal de examinare a documentelor ca mijloc de probă din 25.11.2020, procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii în cazul refuzului, împotrivirii sau eschivării conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică din 09.11.2019, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatului a acțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată

în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Mariana Turculeț, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2021, în privința inculpatului Luchianciuc Alexandru xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 20 mai 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico

